

Af *Dohrmann* (FP) til finansministeren:

„Ministeren bedes oplyse, hvor meget skattesagen om de 57 øre, som en malermester havde fejlposteret, behandlet i vestre landsret og omtalt i flere af landets aviser, har kostet samfundet i tid og penge?“

(Spm. nr. 84).

Skriftlig begrundelse.

Baggrunden for spørgsmålet er, at der ofte forekommer skønsmæssige skatteansættelser med den begrundelse, at selvangivers regnskab ikke er ført på betryggende vis.

I omhandlede sag gav landsretten malermesteren medhold i, at regnskabet med urette var tilsidesat, da der alene forelå en rettet regnefejl på 57 øre. Endvidere udtalte retsformanden, at sagen var spild af det offentliges tid og penge.

Finansministeren (*Anders Andersen*):

Spørgsmålet drejer sig jo om en skattesag, som det har været nævnt i nogle blade, til 57 øre, og man spørger om, hvad den har kostet samfundet i tid og penge.

Jeg kan oplyse, at finansministeriet er pålagt 1.800 kr. i sagsomkostninger ved vestre landsret, og dertil kommer finansministeriets egne sagsomkostninger, herunder rejseudgifter. Det kan vel løseligt anslås, at de samlede omkostninger ved sagens førelse ved vestre landsret vil andrage en 4.000-5.000 kr. Dertil kommer en del administration i ligningskommission, skatteråd og ligningsdirektorat og i alle de instanser, som naturligvis har været involveret i en sådan sag, men det er selvsagt ugørligt at beregne disse omkostninger.

For at man nu ikke skal få et helt forkert indtryk, må jeg vel hellere oplyse, at sagen ikke drejede sig om et skattebeløb på 57 øre. Som følge af talfejl og visse andre fejl i regnskabet har de lokale myndigheder ment at måtte tilsidesætte regnskabet, og den skattepligtige indkomst blev som følge heraf forhøjet med 2.500 kr., og det var altså skatten heraf, det drejede sig om.

Man må vel også sige, at det i nogen grad beror på et skøn, hvornår man vil tage en retssag. Her har landsskatteretten fulgt ligningsmyndighederne, og det er altså skatteyderen, der har indbragt landsskatterettens kendelse for domstolene.

Det må normalt være sådan, at skattedepartementet ikke administrativt tilsidesætter landsskatterettens afgørelser. Det ville være tilfældet, hvis man, som det hedder, havde taget bekræftende til genmæle. Dette kan dog ske, men kun helt undtagelsesvis og kun efter anbefaling fra kammeradvokaten.

Dohrmann (FP):

Jeg takker finansministeren for svaret og vil da lige ridse op, hvad denne sag drejer sig om.

Det drejer sig om en malermester, som har lavet en regnefejl på 57 øre, som han så senere retter i sit regnskab. På grund af denne rettelse kasserer ligningsmyndighederne hele hans regnskab og sætter ham op med 2.500 kr. Deroverfor protesterer manden selvfølgelig og indbringer sagen for myndighederne.

Jeg kan desværre ikke takke for besvarelsens indhold. Jeg havde med dette spørgsmål netop håbet, at der ville komme en klar tilkendegivelse af, at ministeren netop i en sådan sag vil skride ind.

Ministeren bør betænke, at for det første er der tale om en dårlig behandling af en skatteyder, som uden nogen som helst grund er kommet i klemme i tærskværket. For det andet er der tale om en alvorlig skepsis i befolkningen over for skattesagerne som helhed.

Jeg vil gerne endnu en gang spørge ministeren, om der bliver foretaget noget i denne sag. Vil det blive undersøgt, om ansvar kan gøres gældende over for skattemyndighederne, og vil der blive truffet foranstaltninger til at undgå gentagelse?

Fremskridtspartiet fremsatte for kort tid siden et forslag, gående ud på, at skattesager under 40.000 kr. ikke kunne forfølges. Dette forslag kunne venstre ikke gå ind for. Hvor bør grænsen efter finansministerens mening ligge? Bør den være ved 57 øre, 58 øre, eller skal vi gøre det eneste fornuftige: gå op til de 40.000 kr., som fremskridtspartiet foreslår?

Til slut vil jeg gerne opfordre ministeren til at se med særlig velvilje på en bestemt befolkningsgruppe, nemlig de mindre erhvervsdrivende. Det er vel nok dem, der er blevet dårligst behandlet under det nuværende system.